A°. 1830. N°. 48.

SURINAAM- SCHE KRANT.

DINGSDAG, DEN 15den JUNIJ.

Paramaribo, 14 Junij; 1830.

In een onzer Nederl. Staats-Couranten, leest men het volgende, onder het rubriek Barbarijnsche Staten:

Dezer dagen heeft de Heer COLNET met zijne gewone geestigheid, in de *Gazette de France* eene beoordeeling gegeven van het onlangs in het Fransch vertaalde werk over Algiers, van den Heer PANANTI, een Engelschman, die gedurende eenigen tijd in Algerijnsche slavernij geweest is. De Heer COLNET schijnt met dit artikel voornamelijk ten doel gehad te hebben, om de aanstaande onderneming van Frankrijk tegen genoemden Roofstaat te regtvaardigen, en het is ons niet onbelangrijk voorgekomen, het volgende daaruit over te nemen:

Toen Lord *Exmouth* aan het Engelsch Bestuur berigt zond van den gelukkigen uitslag zijner onderneming tegen Algiers, zeide hij daarin onder anderen. « « Als de strijd nog één « « uur geduurd had, dan zoude men hebben « « kunnen zeggen: *Algiers is er geweest!*" " Het is dan wel jammer dat het gevecht toen zoo spoedig een einde nam, en dat de dappere Admiraal, wien zulks destijds bijna geene moeite behoefde te kosten, dat roofnest niet geheel verdelgd heeft. Maar daar de Dey zich onderwierp, en alle voorwaarden aannam, die de overwinnaar hem voorschreef, was het doel der onderneming bereikt, en Algiers bleef in wezen. Intusschen was het te voorzien dat de heuglijke gevolgen, die men zich van de tuchtiging des Dey's en van het met hem gesloten verdrag voorspelde, op niets zouden nederkomen. Het eerste artikel van het verdrag bepaalde, dat de slavernij der Kristenen voor altijd zoude afgeschaft zijn. De Dey en de voornaamste leden van zijnen raad hebben plegtig gezworen, dat zij dit artikel zouden naleven. Maar wat beteekent bij zulk gespuis een eed? Ook zij hebben hunne staatkunde; en het is bij hen een zeer grondwettige stelregel, dat zij aan ongeloovigen geen woord behoeven te houden; en dat een verdrag met de Kristen honden, zoo als zij ons gelieven te noemen, van zelf ontbonden is, zoodra het belang der ware geloovigen zulks vereischt.

Nog altijd zijn de zeeën met Barbarijsche zeeschuimers bedekt; en in spijt van dat verdrag, heeft het lot der door hen gemaakte gevangenen geene de minste verzachting ondergaan. Die ongelukkigen zijn, even als te voren, tot de hardste slavernij gedoemd; men kan zelfs zeggen, dat dit de eenige voorwaarde is, onder welke hun leven gespaard wordt. Want indien het mogelijk was, dat Algiers eenmaal ophield slaven te maken, wee dan de Kristenen, welke in de handen dier zeeroovers vielen! Deze zouden zich van de ladingen der schepen meester maken, de vaartuigen in den brand steken en de manschappen in zee werpen, zoo als eenigen hunner reeds gedaan hebben. De Europesche mogendheden weten dit, en echter vereenigen zij zich niet, om aan zulke gruwelen eeneinde te maken! Sommigen derzelve kunnen het zich zelfs laten welgevallen, om eene vernederende schatting aan het Opperhoofd dier roovers te betalen, ten einde hem tot het aangaan van zoogenaamde verbindtenissen te bewegen, die naauwlijks geteekend zijn of zij worden weder geschonden! Te Weenen hebben de mogendheden eenstemmig den handel met negerslaven vernietigd; waarom maken zij dan ook geen einde aan den handel met Kristenen, die onder hunne oogen gedreven wordt, en waarvan hunne onderdanen de slagtoffers zijn?

Zoude deze roemrijke taak voor Frankrijk bewaard zijn? Zijn wij geroepen om eene Regering te straffen, die de heilige regten der volken met voeten treedt? Het schijnt, dat de vrijzinnigen dit liever niet wilden; want in hunne dagbladen waarschuwen zij den Dey nopens de gevaren, die hem dreigen, en geven hem gelegenheid, om zich in tijds daartegen te wapenen. Dit is waarlijk vreemd; want het komt er hier niet alleen op aan, om de eer van onzen Staat te wreken, op welk punt zij zeggen zoo teergevoelig te zijn, maar ook, om in een der schoonste gewesten der wereld, die beschaving en verlichting te verspreiden, als welker verdedigers en bevorderaars zij zich dagelijks voordoen. En waar is dan hunne zucht tot wapenroem gebleven? Niet lang geleden predikten zij eenen kruistogt tegen de Turken; en wat had die arme Sultan ons gedaan? waarin had hij ons beleedigd? De vrijzinnigen wisten hem niets anders te last te leggen, dan dat hij niet zeer grondwets-gezind was; maar de Dey van Algiers is het nog veel minder; daarenboven heeft deze ons bitter beleedigd; hij benadeelt onzen handel, en doet onze landgenooten in slavernij zuchten. Een oorlog tegen hem is dus regtvaardig en noodzakelijk, en wordt door de staatkunde even zeer als door de menschelijkheid voorgeschreven.

Zij die het lot der Kristen-Slaven te Algiers willen kennen, moeten het werk lezen, dat hier aangekondigd wordt, en aan welks schrijver zelf dat lot is te beurt gevallen. Dit tafereel is zoo treurig, dat het zelfs den hardvochtigsten vrijzinnige met droefheid vervullen zal. Onze galeiboeven hebben in vergelijking daarmede een benijdenswaardig leven; hun arbeid is bij dien der Alegrijnsche slaven eene aangename uitspanning; hunne galijen zijn een paradijs, als ik daarmede de holen vergelijk, waarin onze broeders te Algiers worden opgesloten, en waaruit men zoo moeijelijk los komt. De Heer PANANTI zoude er nog gevangen zijn, indien de Engelsche Konsul niet te zijnen voordeele tusschen beide gekomen was. Toen men hem vroeg, welk beroep hij uitoefende, antwoorde hij, dat hij een dichter was; en nu eischte men van hem een losgeld van *drie duizend gouden sequijen* (zijnde omstreeks *f.* 12,000). Welk dichter kan zulke rekeningen betalen!

Daaruit volgt intusschen niet, dat de Algerijnen sterk op het bezit van geletterde slaven gesteld zijn. Zij geven er integendeel zeer weinig om, en beschouwen ze als ongangbare waar, terwijl zij oneindig liever een knap ambachtsman hebben, waarvan zij goed geld kunnen maken. Intusschen was de Heer PANANTI er ten gevolge van zijne bekwaamheid, bijna erg aan toe geweest. De Dey had in een oogenblik van drift zijnen geheimschrijver doen wurgen, en zocht nu een anderen. Men had reeds het oog op den Heer PANANTI laten vallen, die waarschijnlijk geene reden zoude gehad hebben, om zich over zijne verheffing te verblijden; want in minder dan twee jaren, had Zijne Majesteit (waarom zoude ik hem eenen titel weigeren, die sommige Europesche Mogendheden hem wel willen geven) vijf geheimschrijvers versleten, waarvan er geen een op zijn bed gestorven was. De post is aangenaam en eervol, maar, zoo als men ziet, niet geheel zonder gevaar.

Algiers zucht te gelijk onder de volstrekste dwingelandij, en onder eene verregaande regeringloosheid. De Dey, die door zijne krijgsbenden, het uitschot der Turksche bevolking, op den troon verheven is, geniet de onbeperktste magt, zoolang hij de gunst van deze voortreffelijke kiesvergadering weet te behouden. Alle zijne bevelen worden op het oogenblik uitgevoerd. Wee dengenen, die hem mishaagt, of die voor rijk gehouden wordt! « De Dey, " zegt de Heer PANANTI, "« behoeft slechts te wenken, « en de hoofden vallen bij honderden." Intusschen waren er, toen de Heer PANANTI hem voorgesteld werd, slechts zes hoofden voor het paleis ten toon gesteld; en de Dey scheen ook dien dag eene goede spijsvertering gehad te hebben en welgemutst te zijn, want gewoonlijk was het aantal der ten toon gestelde hoofden veel grooter. Na deze schildering van Z. M. hoop ik, dat onze vrijzinnigen niet meer zoo sterk voor hem zullen partij trekken, en onze ontwerpen tegen hem althans niet zullen tegenwerken, door dezelve openbaar te maken. Het zoude immers geene houding hebben, dat de vrienden der wettige orde zich als bondgenooten gedroegen van eenen barbaar, die goddelijke en menschelijke wetten met voeten treedt, en die henzelven, indien zij onder zijn bereik vielen, zoude doen wurgen, om hunne rijkdommen te bemagtigen. Waarlijk, in vergelijking met den dwingeland van Algiers is Sultan *Mahmud*, tegen wien zij geheel Europa te wapen wilden roepen, een zeer zachtaardig en menschlievend Vorst.

In Algiers is het *leven* eene vergunning van den Dey; en hij zelf, op zijne beurt, leeft alleen door de genade der krijgslieden, die hem verkozen hebben. Zoodra hij aan dezen niet langer behaagt, slaan zij hem dood, en plaatsen op zijnen nog bloedigen troon eenen opvolger, die eerlang hetzelfde lot zal hebben; want een Dey van Algiers mag zijnen natuurlijken dood niet sterven. Slechts door magt van geld kan hij zijne regering eenige maanden langer rekken; en hoe hij aan de noodige gelden komt, om deze roofzuchtige hovelingen te vreden te stellen, vernemen wij van den schrijver. De gewone belastingen zouden daartoe niet voldoende zijn. De Dey voegt er dus de opbrengst der verbeurdverklaringen bij, want hij is de alleenige erfgenaam van al degenen, die hij doet vermoorden. Eindelijk heeft hij, als Hoofd der zeeroovers, eene achtste gedeelte van allen buit. De zeeroof maakt dus een zeer belangrijk gedeelte van zijne begrooting van ontvangsten uit. En zoude hij dien dan opgeven? Neen: daartoe zal men hem nooit bewegen. De zeerooverij, zegt de Heer PANANTI, is de grondslag van de Algerijnsche staatsinrigting. Die regering is dus onverbeterlijk, en men zal haar eerder kunnen vernietigen, dan tot redelijker beginselen brengen.

De schrijver is van oordeel, dat de Barbarijsche Staten met het grootste gemak kunnen ten onder gebragt worden. Het voorname verdedigings-middel van Algiers bestaat uit de turksche krijgsbenden, welke op zijn best 10 of 12,000 man sterk zijn. Deze hoop gelukzoekers is het, die eene talrijke moorsche bevolking onder het juk houdt, welke sedert lang aan de slavernij gewoon is, maar echter slechts op eene gunstige gelegenheid wacht, om het gehaatte juk af te werpen. Indien hunne godsdienstige begrippen hen niet daarvan wederhouden, zullen de Mooren ons van groot nut kunnen zijn; maar men spreke hun vooral niet van het evenwigt tusschen de Magten in den Staat, van de regten des volks enz. Die grondwettige wartaal verstaan zij niet. Geeft hun slechts de verzekering, dat zij voortaan in hunne personen en bezittingen beschermd zullen worden; meer begeeren zij niet, en ook in andere landen is immers het volk in dat stuk geheel en al van hetzelfde gevoelen.

In die Barbarijsche Staten zijn ook een groot aantal Joden verspreid, die op de gruwelijkste wijze geplaagd en verdrukt worden; doch zij verduren dat alles met een verwonderlijk geduld, omdat er zoo veel geld te verdienen is. Op de vriendschap van die lieden kan men dus ook rekenen, mits zij maar goed betaald worden.

Verscheiden Afrikaansche volken zijn meer of min aan den Dey onderworpen, maar verlangen niets meer dan zich vrij te maken. Zij betalen eene schatting aan Zijne Hoogheid, maar doen zulks zoo schoorvoetende, dat dezelve zich genoodzaakt is, een leger in het veld te brengen, om de schatting in te vorderen. De Arabieren zijn onder deze stammen de talrijkste, en de Heer PANANTI geeft ons eene uitstekende beschrijving van derzelver zeden en gewoonten en van hunnen regeringsvorm. Eene gemeenebestelijke regering heeft voor hen weinig aantrekkelijks; daarentegen erkennen zij de voordeelen van een eenhoofdigen en zelfs erfelijken regeringsvorm vrij wat beter, dan men elders wel doet. Zij hebben geene geschrevene grondwet; maar ook geene behoefte daaraan. Indien hun Vorst hen niet naar hun zin regeert, spannen zij niet tegen hem zamen; zij vormen geene ongeoorloofde vereenigingen en overstelpen hem niet met onbeschofte verzoekschriften; maar zij verlaten hem en sluiten zich aan een anderen stam aan. Dit is, dunkt mij, een voortreffelijke waarborg tegen de willekeur; en ik tart den Heer BENJAMIN CONSTANT, om er in zijne grondwettige hersenen een beteren uit te denken. Deze gewoonte der Arabieren weegt, naar mijn oordeel, tegen de schoonste grondwet ter wereld op.

Deze en dergelijke aanmerkingen blijven natuurlijk geheel voor rekening van den schrijver, die de wapenen van zijn vernuft meestal tegen de voorstanders van een grondwettigen regeringsvorm rigt, en tot de verdedigers van onderwetsche regerings-beginselen behoort. Maar voor het overige zal men zich wel kunnen vereenigen met zijnen wensch, dat aan de rooverijen van Algiers een einde worde gemaakt, en met zijn oordeel over de zonderlinge houding dergenen, die de Turken te vuur en te zwaard wilden verdelgd hebben, maar het nu afkeuren, dat men een Roofnest als Algiers wil vernietigen, omdat deze onderneming zoude geschieden onder een ministerie, hetwelk hunne goedkeuring niet wegdraagt.

MENGELWERK.

DE WEDERZIJDSCHE HERKENNING.

De *diligence* rolde zwaar beladen langs den weg van *Rouaan*. Van zes lieden, die zich in dezelve bevonden, zagen vijf er tamelijk goed uit, niettegenstaande de schokken, de hitte en het stof, en zonder elkander te kennen, sprak ieder met den naast hem zittende, op dien vertrouwelijken toon, welke met de reis begint en eindigt. Twee personen slechts hadden eene aanmerkelijke tegenstrijdigheid in hun voorkomen. De eerste, van een slecht uitzigt, in een' hoek geplakt, veinsde te slapen, om zich niet in een gesprek te mengen, hetwelk de andere met menigvuldige kwinkslagen verlevendigde. Deze was een man van vijf en veertig jaren, en bezat eene houding en voorkomen, welke geheel ten zijnen voordeele innamen. Hij sprak gemakkelijk en vloeijend, over alles, men zou hem voor een' *habitué* van de *opera*, van het *Café de Paris*, of van de beurs hebben aangezien. Doch somtijds vestigde hij zijne oogen met eene zonderlinge uitdrukking op den geveinsden slaper, die hem niet in het gezigt durfde zien.

Intusschen hield de *diligence* stil in eene stad, waar de reizigers het middagmaal zouden gebruiken. Men verstrooide zich in den omtrek van het hôtel, en de beminnelijke vreemdeling, die even als de overige, zich eenige oogenblikken had verwijderd, kwam terug, om zich aan den maaltijd te begeven. Doch naauwelijks was hij het vertrek ingetreden, of men scheen op zijne nadering hem te ontwijken; de algemeene stilte, waarvan hij de reden begrijpt, wordt door een gefluister, hetwelk niet veel goeds voorspelt, afgebroken. Hij ziet dat hij herkend is. Zonder zich te ontstellen, gaat hij naar de deur, sluit dezelve, en met waardigheid het gezelschap, hetwelk hem als een' pestzieke ontwijkt, aansprekende, zegt hij: « Mijne heeren, men heeft u gezegd, wie ik ben, maar gij zult ook den ellendeling kennen; die u zoo goed onderrigt heeft." Op deze woorden werpt hij zich op den stilzwijgenden reiziger, die zich vergeefs in den donkersten hoek der zaal verborg, en met geweld deszelfs kleederen losrukkende, vertoont hij aan de verbaasde aanschouwers zijnen ontblooten schouder, met een brandmerk geteekend. « Ja," zeide hij: « ik ben degeen, die dezen man dus heb toegesteld: ik ben de scherpregter!"

ADVERTENTIËN.

TRANSPORTEN.

Den 8sten Junij 1830. *J. E. LIJONS*, Vendumeester, aan *J. E. LIJONS*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Soldaten of Gravenstraten*, La. D. No. 60.

» Denzelven, aan *J. J.* en *L. A. DE MESQUITA*, van de helfte der Plantagie *UIT EN T'HUIS*, gelegen aan de rivier *Suriname*.

Den 9den. *M. A. SALOMONS*, Vendumeester, aan *ADJUBA* van *FEREYRA*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Saramaccastraat*, La. D. No. 471.

» Denzelven aan *H. E. BLEY*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Wagenwegstraat*, La. C. No. 81.

» Denzelven, aan *J. H. ROOSWIJK*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Keizer-* en *Rust en Vredestraten*, La. D No. 211.

» Denzelven, aan *D. J. DE MEZA*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Rust en Vredestraat*, La. D. No. 648.

» *J. P. TAVARES*, aan *APOLONIA* van *RECHTER*, van het Huis en Erf, aan de *Klipsteenenstraat*, La. C. No. 77.

Den 11den. *J. J. BENNERNAGEL* als in huwelijk hebbende *M. H. JOHANNESEN*, aan *ANNA SARATJE* van *BREUKELWAARD*, van het Huis en Erf, gelegen aan de *Wagenwegstraat*, La. B. No. 104.

Den 12den. *J. L. DE BIJE*, aan *J. F. HALFHIDE*, voor de helfte van de Plantagie PICARDIE.

Paramaribo, 13 *Junij*, 1830.

De fung. Secretaris,

G. S. DE VEER.

PARAMARIBO, 14 *Junij* 1830.

De Gezagvoerder van het Nederlandsch Koopvaardij-schip *Suriname*, op den 8sten dezer maand ter hoogte van het Waaggebouw hebbende gevischt, een Hollandsch Anker, zonder stok, *plus minus* zwaar 600 Nederlandsche ponden; zoo wordt, als zijnde de Eigenaar van bedoeld anker onbekend, ingevolge Art. 30 van het *Reglement op het Havenen alhier*, daarvan door deze Advertentie gedaan, onder kennisgeving, dat hetzelve Anker ter bezigtiging ligt aan het Hoofd-magazijn, en met uitnoodiging aan dengenen, dewelke eenig regt van eigendom daarop mogt vermeenen te hebben, zulks ter kennisse van den Ondergeteekende te brengen, vóór of op ultimo dezer maand, ten einde naar gaans met bedoeld Anker zal kunnen worden gehandeld, zoo als bij genoemd Reglement is vastgesteld.

De Havenmeester,

1ste Advert. ESSER.

Ter requisitie van den Edel Groot Achtbare Heer Procureur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zal de Exploicteur bij den *Hove van Civile en Criminele Justitie*, op den 17den Junij 1830, des morgens de klokke *Half Negen* uren, ter Kastelenije van voorsch. Hof, ten overstaan van de WelEd. Gestrenge Heeren Raden, publiek verkoopen: De Negerin, genaamd FANNIJ, met haar Zuigeling ALBERTINA, aankomende J. M. P. EMICKE.

Paramaribo, 10 *Junij*, 1830.

De Exploicteur voornoemd,

N. L. BRAAM.

Wed. C. S. GOMPERTS, zal *MORGEN*, ten *Negen* uren, op *VENDU* verkoopen: Provisiën, Stukgoederen, en $\frac{1}{2}$ tonnen Kaseere Vleesch.

Almede een partijtje Engelsche Timmer- en Schrijnwerkers Gereedschappen, en Kopergoed.

Aangebragt per de *Zeemeeuw*, en *Sophia Maria*, en te bekomen bij de Ondergeteekende:

Boter, zoetem. en komijne Kazen, Hammen, Brunswijker Worst, Paterstukken, Rookvleesch, Pekel- en gerookte Tongen, Haring, Anchovis, Aardappelen, Engelsche Mosterd, Kappers, Vijgen, Muscaad Rozijnen, Pruimendanten, gepelde Amandelen, $\frac{1}{2}$ tonnen Zout Vleesch en Rookspek, Cascere Provisiën, Lijn-, Raap-, Patent- en Zoete Olie, $\frac{1}{2}$ tonnen Prinsesse Bier, Specerijen, beste Thee, Zuurgoed, Seltserwater, Confituren op brandewijn, fijne Likeuren, Amandel Banket, Tafelbeschuit, Stukgoederen.

In voorraad: Aardewerk, Dranken, enz., enz.

Paramaribo, 14 *Junij*, 1830.

I. DE VRIES SYMONSON.

Aangebragt per Kapt. D. SPREEUW, en te bekomen bij de Ondergeteekende:

Een assortiment Heeren-, Dames-, Meisjes- en Kinderen Kousen, garen en katoenen Sokken, zwarte en witte zijden Kousen, $\frac{6}{4}$ en $\frac{12}{4}$ Cambrix, Glasgower katoenen Hangmatten, Chelassen, zwarte Bombazette voor kleedjes, witte en gekleurde Drill en Nankinetten, piké Pronk Dekens, paardenhare en andere Petten, blinkende Hoeden voor Booten-Negers, vloer Carpetten, nette Koffers met koper gemonteerd, groene, geele en roode verlakte Theebladen, Beschuittrommels en Theekistjes, alle met pleete randen, kopere Boot- en Handlantaarns, kopere Papegaai kooijen, kristalle Waterglazen met devicsen, fijne Water-, Bier-, Likeur-, Rhijn Wijn- en Champagneglazen, Bergerac Wijn in kistjes van 12 fleesschen, Seltzer Water, Hamburger Worst, en diverse andere Goederen, reeds bij vorige Couranten geadverteerd.

I. VAN GELDER, Hz.

D. F. BOEDDINGHAUS,

heeft ontvangen per Kapt. D. SPREEUW, en andere der laatst aangekomene Schepen, als:

Boter in 14 ℔ vaatjes; Zoete melksche, komijne-, groene- zwitsersche en *Limburger* Kazen; Westphaalsche Hammen; *Hamburger Worst en Ribben*; Pater-, Nagel- en Ribben Stukken; zijen Rook Spek; Saucijs de Bologne; Zout Vleesch; Zout- en Rook Spek in $\frac{1}{4}$ en $\frac{1}{2}$ tonnen; Rolpens; *Paling*; Saucijs en Worst in vaatjes; Haring; Laberdaan; Mootzalm in tobbetjes; versche Stokvisch; Anchovis, Augurkjes, Roode Biet, Pruimen, Peeren, Appelen, Rozijnen, Korenten, Boerenboontjes, Sago, Stijfsel, enz., in stoopen en bij de kelder; Thee in soorten; Specerijen; Macaroni; Vermiselli; Broodsuiker; Zoete-, Patent-, Lijn- en Raap Olie; allerhande Banket; Ulevelletjes; Muisjes, enz., enz.

Roode Wijn in oxhoofden; Rhijnsche en Madera Wijn bij het dozijn en in kisten; Jenever; Brandewijn; Cognac en Likeuren; Tabak; Goudsche Pijpen, en Curaçaosche Sigaren.

Gemaakte Jassen; Rokken; Vesten; alle kleuren Lakens; Circassiennes; Thibet; Casemieren; Peruviennes, enz. Tafel- en Piano Dekens en Carpetten; Wolle bedden Dekens; garen en katoene Kousen en Sokken in soorten; witte katoene Koord en Naaikatoen. Een mooi assortiment *opgemaakte* en *Italiaansche Stroohoeden*; zijde Linten voor garnitures; Centures; allerhande Zijde; half Zijde; linnen en half katoene stoffen voor Dames kleederen; Taffet; Draps de Soie; Flanelles; Vlaggendoek; Saay; zwart Fluweel voor Kamizoolen en Kragen; gemaakte Hemden; Ghims; Satijn; Drills; *Silesische*, *Bielefelder*, Huismans, Osnabrugs en andere Linnens; Platilles royals; Bont en Boekjes; Sarsinets in soorten; allerhande Gazen; Cambrics, Voerkatoen; witte, gekleurde, zijde en katoene Doeken; voorts differente andere Manufacturen. Alle soorten Hoeden en Petten, zoo voor Dames, Heeren, Meisjes, als Jongens; benevens Negerhoeden. — Laarsen- en Schoenen Schuijers en Kwasten; groene en blaauwe Parapluies; Boeken; Papieren; Visite-, Speel- en andere Kaarten; Omber merken, enz., en alle noodige Kantoorbehoeftens: *een geassorteerde partij Spijkers*. Laarsen en Schoenen in soorten. Lampen met nieuwmodische Bollen; Vorken; Lepels; Messen en Scheermessen, benevens andere Quincaillerien, en wat tot dit vak behoord.

Een mooi assortiment CORALEN, GRANATEN en PAERLEN, naar den smaak van dit Gewest.

Eau de Cologne; Kurken; Brandemmers en Spuiten; *supra fijne Blom*; Glas-, Koper-, Tin-, Blik- en IJzerwaren, en vele andere Goederen meer.

STEENEN, *KALK* en *CEMENT*, te bekomen bij

J. DE RANDAMIE.

Aangebragt per het Schip *Sophia Maria*, en te bekomen bij A. B. ZEEBERG:

Boter in 14 ℔ vaatjes; Hammen; Z. M. en Komijne Kazen; Patent Olie in pullen; lange Pijpen met groote koppen; Roode Wijn in oxhoofden; Jenever in kelders; beste Likeuren; Specerijen; witte en cognac Brandewijn in heele en dalve kelders; Madera Wijn bij het hozijn; Bier in oxhoofden; best Engelsch Porter Bier, enz.

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 11den dezer, het Schip Noord Holland, Kapt. H. K. RUIJL, van Amsterdam.

Idem, het Schip de Snelheid, Kapt. J. H. FREIJBOURG, van Amsterdam.

Idem, de Nd. Am. Brik Juniper, Kapt. J. CROSBIJ, van Boston.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.